

Vec ļaudis tikās un priecājās

18. STARPNOVADU SENIORU

SAIETĀ Vilgāles estrādē. „Pensionārs dzīvo pa mājām, tāpēc ir prieks, ka var atbraukt un satikties!” sacīja Mārīte Tože. → 5. lpp.

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Kurzemnieks

Pirmdiena, 2018. gada 13. augusts

Nr. 91
(11 327)

Kuldīgas ielās satiktie atzīst, ka vasaras apģērbā dod priekšroku gaišām krāsām un dabīgiem materiāliem.

Cena
0,68 eiro

→ 6. lpp.

Patriotiski skriešanas svētki

Šoreiz Kuldīgas pusmaratonā, kas notika 13. reizi un reizē bija arī „Bigbank” Skrien Latvija 6. posms, bija kāds jaunums – Mans skrējiens Latvijai.

Vairāk foto www.kurzemnieks.lv.

Pasākums Mans skrējiens Latvijai guva lielu atsaucību – tajā piedalījās 270 lieli un mazi dalībnieki.

Skrējiens bija 2 km garš bez laika kontroles, lai to varētu noskriet vai noiet ikviens neatkarīgi no fiziskās sagatavotības. Finišā katrs saņēma Kuldīgas tradicionālo magoņmaizi un ar sarkanbaltsarkano karogu un latvju zīmēm apgleznotu jūras akmentiņu.

Šie bija ļoti skanīgi skriešanas svētki. Pilsētas estrādē dalībniekus priecēja grupa Montana. Muzikālo priekšnesumu Liepājas ielā bija sagādājušas Kuldīgas saksofonistes. „Šogad par godu valsts simtgadei Liepājas ielā tika ierīkoti arī Latvijas reģionu vārti:

Kurzeme, Zemgale, Vidzeme un Latgale. Katrā bija muzikālais punkts,” pastāstīja viens no organizatoriem Ivo Solomahins.

(Turpinājums 12. lpp.)

Inta Jansone
Aivara Vētrāja foto

Obligātā iepirkuma komponentes jeb OIK ATCELŠANA – cik tā reāla? Trīs dažādi viedokļi.

→ 2. lpp.

KĀ ATRAST MĀJU, KAS TEVI GAIDA, kā – īpašumu, ko iegādāties, ja vēlies dzīvot laukos? Tādu datu bāzi sāksi veidot Eva Behmane Skrundā.

→ 4. lpp.

Trešdien, 15. augustā:

- Pazīsti, atbalsti, sargā!
- Aizputes ielas stāsti.
- Skrundas sporta spēles.
- Aitu lietas.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Brīvprātīgais darbs paver iespējas

Anna Bivbāne,
tālr. 29582603,
annabivbane@gmail.com

Bieži vien jauniešu sarunās var dzirdēt, ka pēc vidusskolas vai augstskolas absolvēšanas gribas aizceļot uz kādu citu valsti, iepazīt tās kultūru, nogaršot tradicionālos ēdienus, bet nav pietiekami daudz naudas. Tam var izmantot brīvprātīgā darba iespējas, lai kādā projektā realizētu sevi un savas idejas gan savā valstī, gan ārzemēs.

Brīvprātīgais darbs nozīmē to, ka tu, nesāņemot atlīdzību, kaut ko labu dari sabiedrības labā, gūstot jaunas zināšanas, pieredzi, prasmes, kontaktus, draugus. Tepat, Latvijā, dažādas piedāvājumus var meklēt

„Brīvprātīgais konkrētā projektā var realizēt sevi un savas idejas gan savā valstī, gan ārzemēs.”

mājaslapā www.brivpratigie.lv, kur arī brīvprātīgā darba organizators var sameklēt piemērotus darba veicējus. Latvijā brīvprātīgo darbu piedāvā valsts un pašvaldību iestādes, biedrības, dažādas reliģiskas vai politiskas organizācijas. Arī es esmu bijusi brīvprātīgā, lai gūtu ne tikai jaunas iemaņas, bet arī sajūstu kopā būšanas prieku ar cilvēkiem, kuri vienoti kopīga mērķa sasniegšanai.

Reiz kopā ar Skrudas bērnu bibliotēku devos pie cilvēkiem uz aprūpes namu *Valtaiki*, lai lasītu pasakas un dzejoļus. Nākamajā ciemošanās reizē no pērlītēm kā mazas dāvanīņas bijām uztaisījuši eņģelišus un galvas treniņam izdomājuši mīklas. Vidusskolā

kopā ar klasesbiedrenēm biju izveidojusi skolēnu mācību uzņēmumu (SMU) *Skrundas gardums*, un Skrudas veselības un sociālās aprūpes centrā cilvēkus iepriecinājām ar pašu un citu skolēnu gatavotām kartītēm. Kā brīvprātīgā esmu palīdzējusi dažādu pasākumu organizēšanā un vadīšanā, esmu *Erasmus* dalībniekiem izrādījusi Skrudas apkārtni. Tie ir mazi darbiņi, kas dod gandarījumu un palīdzīgu roku organizētājiem, jo komandā ir spēks.

Brīvprātīgais darbs jauniešiem no 17 līdz 30 gadiem paver iespējas doties uz Eiropas valstīm no diviem līdz 12 mēnešiem. Šādu darbu var veikt jebkurā jomā. Jāatceras, ka brīvprātīgajam nemaksā algu, toties tiek segtas ceļa un mācību izmaksas, uzturēšanās u.c. izdevumi. Pēc brīvprātīgā darba veikšanas jauniešiem saņem Eiropas līmeņa sertifikātu *Youthpass*, kas apliecina gūtās prasmes.

Lai kļūtu par brīvprātīgo, datu bāzē http://europa.eu/youth/evs_database jāatrod akreditēta organizācija, kas palīdzēs atrast darba piedāvājumus. Pēc tam jāsazinās ar organizāciju, lai uzzinātu, vai ir iespēja sadarboties. Uzskatu, ka šāda darbošanās ir pozitīva no daudziem aspektiem. Pirmkārt, tā noteikti ir individuāla izaugums, otrkārt, arī nākamais darba devējs augstāk novērtēs jauniešus ar brīvprātīgā darba pieredzi.

Vairāk informācijas par brīvprātīgo darbu Latvijā www.jaunatne.gov.lv, ārzemēs – www.volunteer-world.com.

TRIS VIEDOKĻI

Ekonomikas ministrija (EM) piedāvā triju gadu laikā atcelt OIK (obligātā iepirkuma komponentes) maksājumu un 2019. gadā atjaunot subsidētās elektroenerģijas nodokli – 15% – valsts budžeta tiešo maksājumu segšanai. To atbalstījusi jau pavasarī izveidotā darba grupa. EM līdz 1. septembrim jāiesniedz Ministru kabinetā priekšlikumi normatīvu grozījumiem par elektroenerģijas OIK maksājumu sistēmas atcelšanu, ņemot vērā tās ieteikumus. Ekonomikas ministrs Arvils Ašeradens paudis, ka OIK pilnībā jālikvidē un tādējādi elektrības rēķini iedzīvotājiem samazināsies par 10%.

Kā vērtējat OIK reformas gaitu?

1. Ar ierosinājumiem – uzmanīgi

Jānis Endziņš, Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras valdes priekšsēdis:

– Tikko sagatavotais darba grupas ziņojums uz aptuveni 70 lappusēm ir nevis vienošanās, kas būtu jādara, bet tāds kā ideju apkopojums. Lielāka jēga ir no memoranda desmit punktiem, kuros galvenais uzstādījums ir vienoties par nosacījumiem, kas nepakļautu riskam Latvijas energoapgādi. Nozares politiku nevar veidot atrauti no pārējās tautsaimniecības un konkurētspējas. Šobrīd OIK uzliek milzīgu slogu. Priecē, ka mēģināts iezīmēt maksimālo valsts atbalsta pasākumu apjomu atjaunojamiem

energoresursiem. Ierosināts, ka tam jābūt ne augstākam par 0,3%. Taču nez vai tas būtu jānosaka pēc iekšzemes kopprodukta. Plāns atjaunot subsidēto elektroenerģijas nodokli varētu būt diezgan efektīvs, ja tiek pareizi kontrolēts. Piedāvāts pārskatīt peļņas normas. Pašreiz atjaunojamās enerģijas ražotāji drīkst saņemt ne vairāk par 9% no pārdotā. Taču ačgārni šķiet ierosinājumi ieviest tā saukto zaļo sertifikātu. Tas nozīmē, ka tirgotājam vajadzēs iepirkt noteiktu daudzumu zaļi saražotās enerģijas. Sodīs, ja šo

prasību neizpildīs. Tāds modelis jau ir vairākās Eiropas valstīs. Taču mums par to nav skaidrības, ir bažas, ka tas nelabvēlīgi ietekmēs elektrības cenu. Zaļais sertifikāts tiek izmantots valstīs, kur ir liels elektrības tirgus, bet mums tas ir nieciņš, izmaiņas var būt riskantas gan ražotājiem, gan patērētājiem. Ministrija arī piedāvā noteikt jaunas prasības biogāzes stacijām, nosakot minimālo pārtikas atkritumu un citu organiskās izcelsmes atkritumu īpatnību. Bet arī te jābūt pārdomātiem aprēķiniem.

2. Ļoti sarežģīti

Artis Roberts, SIA *Kuldīgas siltumtīkli* valdes priekšsēdis:

– Pēc trim gadiem jau būsim nomaksājuši koģenerācijas stacijas būvniecībai ņemto kredītu, tādējādi OIK atcelšana lielas bažas neradīs, stacija varēs mierīgi strādāt. Ja tiks sperts radikāls solis kaut kādu politisku ambīciju ietekmē, tad gan būs jādomā, ko darīt. Turklāt nevar

jau zināt, vai atcelts trīs gadus. Tas ir tagad izteikts nodoms, ko nevar tik vienkārši īstenot. Scenārijs ir diezgan sarežģīts, jo ir atšķirīgs enerģijas ražotāju loks – vēja generatori, mazie HES, biomasas, dabasgāzes stacijas. Katram no tiem tiek piemērots savs OIK, jāņem

vērā darbības ilgums. Arī tāpēc diskusijas par šo tēmu ieilgušas. Ekonomikas ministrija ierosinājusi zaļo sertifikātu, bet pagaidām tas ir tikai tāds uzstādījums, par kuru nav skaidrības. Nezinu, vai līdz ar OIK atcelšanu mazināsies elektrības rēķini.

3. Nav skaidru spēles noteikumu

Artis Blāķis, viens no pirmajiem Kuldīgas novada uzņēmējiem atjaunojamo enerģiju ražošanā:

– Tuvojas vēlēšanas, un tad, kā parasti, katrs rauj uz savu pusi un izvirza pat absurds ierosinājumus. Atjaunojamo enerģiju nozarē (arī citās jomās) uzņēmējiem nav skaidrības, ko darīt. Valdības politika mūs jau pievīla, kad sasolīja atbalstīt vēja generatorus, mēs noticējām, uzcēlām vēja parkus, bet vēlāk ražojām ar mīnusiem. Vienu

dienu pasaka tā, nākamajā tas jau mainās, tiek nu pats galā ar saviem kredītiem. Tāpēc par to visu, kas notiek ap OIK, nav pārliecības, ka teiktais atbilst patiesībai. Ja OIK atceļ, bet elektrības cena biržā ir divi trīs centi, tas uzņēmējam nemazina pārējo slogu un prasības, kuru izpildīšanai aizgāja viss valsts atbalsts. Tad nozare tiek sagrauta.

Pasākumos, kuros tiek ieguldītas lielas naudas summas, jābūt pilnīgi skaidriem noteikumiem. Nevar tos mainīt līdz ar ministru maiņu. Viens aicina būvēt elektrostacijas, nāk cits un norāda, ka tas nav vajadzīgs. Atjaunojamo enerģiju nozare, tāpat kā lauksaimniecība Latvijā, nevar pastāvēt bez atbalsta.

Daina Tāfelberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai ikdienā skrienat?

Diāna Kraule, topošā studente:

– Pa retam skrienu, bet ikdienā ne. Esmu piedalījies Rīgas maratonā piecu kilometru distancē. Ļoti patika, bet tas jau bija kādu laiciņu atpakaļ. Varbūt kādreiz varētu vēl kaut kur piedalīties.

Ivars Neimets, strādā betona ražotnē *Cemex*:

– Rudenī un ziemā paskrienu sporta zālē pa celiņu, bet reti. Pielāgojos sezonai – peldu, spēlēju volejbolu. Skriešana man sen nav bijusi aktuāla.

Nele Bērziņa, skolniece:

– Nepatīk skriet, bet esmu skrējusi piecus kilometrus maratonā Rīgā. Ikdienā esmu mēģinājusi iesākt to kā tradīciju, bet laikam skriešana nav man īsti *pieķērusies*. Diezgan daudz braucu ar riteni.

Dana Ruska, pašnodarbinātā:

– Esmu no tiem slinkajiem, neskrienu. Eju uz pilatēm, tās man ļoti patīk. Tur viss vairāk saistīts ar aerobiku. Tajā stundā esi kārtīgi izsvīdis un treniņā atdevis visu enerģiju.

Elans Faterkins, santehniķis:

– Vairāk braucu ar riteni, nevis skrienu. Ar to nobraucu aptuveni 30 kilometrus nedēļā. Jau deviņus gadus nodarbojos ar motokrosu. Treniņi ir katru nedēļu.

Daila Terpa, mājsaimniece:

– Neteiktu, ka man nepatīk, bet to nedaru veselības dēļ. Esmu diezgan daudz braukusi ar riteni – uz darbu un citur. Tagad vairāk eju ar kājām. Vīra māsas vīrs nodarbojas ar sportu, mēs paši ne.

Andra Ālīte, Aivara Vētrāja foto

MANUPRĀT

Pēdas

Vai esam kādreiz aizdomājušies par to, ka ar katru soli mēs atstājam pēdas? Kādas tās ir, un kur var atrast mūsu atstātās?

Kas seko mūsu un kam sekojam mēs pa pēdām? Kādas ir pēdas smiltīs? Un kādas tās ir akmenī? Un kur paliek pēdas pēc lietuse? Kā pēc pēdām pazīt, kam tās pieder? Ko nozīmē teiciens *Ej, Laimiņa, tu pa priekšu, es tavās pēdās*? Un vai Latvijai un Kuldīgai ir savas pēdas? Cik tur ir mūsu katra radīto nospiedumu? Kādēļ ir svarīgi atstāt aizvien jaunas pēdas?

Tik daudz jautājumu par vienu pavisam vienkāršu vārdu *pēdas*. Katram pašam savu reizi ir labi apstāties un pameklēt atbildes uz tiem.

Daiga Bitiniece, tālr. 63350567;
daiga.bitiniece@kurzemnieks.lv

Iepazīst karavīra profesiju

Noslēgusies Valsts aizsardzības un patriotisma fonda *Namejs* organizētā nometne *Mazais Namejs*, kurā piedalījās 85 starptautisko operāciju veterānu bērni no Latvijas.

Mazajā *Namejā* viena no nodarbēm bija stipro skrējieni, kurā bērniem bija jāpārvar dažādi šķēršļi.

Nometnes dalībnieki varēja iepazīties arī ar militāro tehniku.

Tā no 5. līdz 11. augustam notika Īvandes muižā, bērni varēja iepazīt karavīra profesiju un ikdienu, kā arī uzzināt vairāk par skautu un gaidu kustību. Dalībnieki iepazīta gan Nacionālo bruņoto spēku (NBS) vienības, gan piedalījās izturības pārgājienā, stratēģiskajās spēlēs un citās nodarbēs.

TIEKAS AR AUGSTĀM AMATPERSONĀM

Ar bērniem darbojās brīvprātīgie, kas ikdienā vada skautu un gaidu vienības visā Latvijā. Paulīne Latsone, atbildīgā par

nometnes programmu un tās realizāciju, stāsta: „Šāda nometne militāro personu bērniem Latvijā notiek pirmo reizi, bet pasaulē šādas nometnes jau ir. Fonda *Namejs* priekšsēdis, bijušais NBS komandieris Raimonds Graube uzrunāja mūs – skautus un gaidas. Piekritām, jo mums pieredze ir gana liela un bija, ko piedāvāt. Bijām Liepājā, Kuldīgā, gājām pārgājienā, nodarbībās bērni apguva skautu un gaidu prasmes, vakaros bija arī koncerti. Pie mums viesojās Valsts prezidents Raimonds Vējonis, NBS

komandieris Leonīds Kalniņš un aizsardzības ministrs Raimonds Bergmanis.”

DISCIPLĪNA UN JAUNI DRAUGI

Nometnē piedalījās bērni no deviņiem līdz 16 gadiem. Tās dalībnieks, kuldīdznieks Jānis Rūķis stāsta, ka te ieguvis labus draugus. „Mums bijis daudz aktivitāšu, kuras jāveic grupā. Līdz šim nezināju, ka šaujamočiem ir arī klusinātāji. Mūsu ir daudz, tāpēc vakaros pagrūti aizmigt. Nometnes laikā esmu iemācījies sadarboties un taupīt spēkus.

Grūtākais bija no rītiem celties un doties uz rīta rosmi, bet kopumā man ļoti patika.”

Adriāns Robežnieks: „Esmu no Rīgas, un mans tētis ir karavīrs. Man vislabāk patika spēlēt futbolu. Uzzināju daudz jauna par armiju, piemēram, nezināju, ka karavīri meklē arī spridzekļus ūdeņos. No skautiem iemācījies taisīt nojumes un šifrēt tekstu. Nākotnē gribētu kļūt par karavīru.”

Nika Semjonova no Alūksnes stāsta, ka nometnē patīcis pilnīgi viss: „Mani vecāki strādā armijā un ir bijuši misijās. Iespējams,

arī es nākotnē izvēlēšos šādu nodarbošanos, bet vēl neesmu pārliecināta.”

Dalībnieces, liepājnieces Danielas Sofijas Pavlovskas tētis arī bijis misijās: „Vienīgais, kas man šeit nepatika – tas, ka agri jāceļas. Nometnē visu laiku bija, ko darīt. Ļoti daudz uzzināju par skautiem, mani pārsteidza, ka tie vienmēr ievēro visus likumus. Atmiņā paliks stipro skrējieni, kurā bija jāpārvar šķēršļi. Gribētu, lai šāda nometne notiek arī nākamgad.”

Lāsmas Reimanes
teksts un foto

Viens no bāriņtiesas uzdevumiem – darījumu apliecināšana

Īpašumu pirkšanas un pārdošanas darījumu, ja tie nepārsniedz 8537 eiro, pilnvaru, testamentu un citu juridisku dokumentu apliecināšanu var nokārtot gan pie notāra, gan arī bāriņtiesā.

Kuldīgas novada bāriņtiesas priekšsēde Inta Sūna stāsta, ka gadā šādu iespēju izmanto ap 1000 novada iedzīvotāju. Bāriņtiesas apliecinājums juridiskā spēka ziņā ir pielīdzināms notariālajam apliecinājumam, bet par zemāku cenu. Ir noteikts, ka bāriņtiesa nevar apliecināt darījumu, ja tas pārsniedz 8537 eiro. Tāpat bāriņtiesas kompetencē nav universālo pilnvaru, mantojumu pieņemšanas un atraidīšanas apliecināšanas, izņemot gadījumus, kad tas tiek darīts bērnu vārdā. „Nevaram arī slēgt laulības līgumus, šķirt laulību vai slēgt uzturlīgumu, bet daudzos gadījumos varam palīdzēt,” stāsta I.Sūna. „Pagasta teritorijā šāds pakalpojums bijis pieejams no seniem laikiem, kad vēl bija pagasttiesa. Likums nosaka, ka administratīvās teritorijas vienībās, kurās ir notārs, tas darāms pie viņa, bet, kur nav, šos uzdevumus var pildīt bāriņtiesa. Kopš Kuldīgas novadā ir viena bāriņtiesa, arī pilsētā dzīvesvietu deklarējušie iedzīvotāji to var darīt lauku teritorijās, kur nav notāra. Tādējādi gan laukos, gan pilsētā dzīvojošie pie mums veic visa veida darījumus – pērk, pārdod, maina nekustamo īpašumu, izņem pilnvaras,

Par bāriņtiesas pakalpojumiem ir noteiktas valsts nodevas:

- par darījuma akta projekta sagatavošanu 11,38 eiro;
- par darījuma apliecināšanu 7,11 eiro;
- par testamenta sastādīšanu vai atsaukšanu 18,50 eiro;
- par testamenta pieņemšanu glabāšanā 34,15 eiro;
- par pilnvaras sagatavošanu 4,27 eiro;
- par pilnvaras apliecināšanu 2,85 eiro;
- par paraksta apliecināšanu 2,85 eiro;
- par apliecinājumu un citu darbību reģistra izraksta sastādīšanu un izsniegšanu 1,42 eiro;
- par noraksta vai izraksta sastādīšanu 1,42 eiro;
- par noraksta, izraksta vai kopijas apliecināšanu 0,43 eiro;
- par paziņojuma izsniegšanu 4,27 eiro;
- par nostiprinājuma lūguma sastādīšanu 7,11 eiro;
- par paraksta apstiprināšanu nostiprinājuma lūgumā 4,27 eiro;
- par mantojuma saraksta sastādīšanu 48,38 eiro;
- par cita veida dokumenta sastādīšanu 4,27 eiro par lappusi.

piekrišanas, ģenerālpilnvaras, sastāda testamentu, lūdz kopiju apliecinājumu. Ja summa pārsniedz 8537 eiro, varam sagatavot darījuma līgumu, bet apliecināt jāiet pie notāra.” Pagastos bāriņtiesai pieņemšanas laiki ir divas reizes nedēļā. Iepriekš jāsaazinās, lai vienotos par darījumu.

I.Sūna arī norāda, ka ģimenēm, kurās ir trīs un vairāk bērnu un kuras nokārtojušas ģimenes karti, kā arī ģimenēm vai personām, kurām piešķirts trūcīgās ģimenes vai maznodrošinātās personas statuss, paredzētas atlaides.

Jolanta Hercenberga

ZIŅO MEDIĶI

Stāsta Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Kurzemes reģionālā centra statistiķe **Dārta Ģirgensone**.

Negadījumi uz ceļa

No 3. līdz 8. augustam mediķi devušies uz 101 izsaukumu. Slimnīcā nogādāts 41 pacients, tostarp četri bērni. Divas sievietes un 14 vīrieši bijuši alkohola reibumā.

Nedēļas laikā notikušas trīs krimināltraumas: viena Vārmes un divas Ēdoles pagastā. Cietuši divi vīrieši un viena sieviete. Viens bijis alkohola reibumā, divi pēc pirmās palīdzības sniegšanas atstāti uz vietas, viens nogādāts ārstniecības iestādē.

Rendas pagastā jauniešs (17 gadi) ar nazi griezis arbūzu un iegriezis iestādē. Turlavas pagastā četrgadīgs zēns skrējis pa sētu, kritis un iekodis sev mēlē – viņam sniegta palīdzība. 78 gadus veca sieviete Kabiles pagastā dzīvoklī kritusi un laužusi ciskas kaulu.

Skrundā jauniešs (17) cietusi divu automašīnu sadursmē. Viņai ar drošības jostu saspīests vēders. Ar sātumu un stresa reakciju nogādāta ārstniecības iestādē. Sadursmē cietuši arī 18 un 19 gadus veci jaunieši. Jau-

niete ar galvu atsitusies pret galvas balstu, bet jauniešs trieciena brīdī sajutis sāpes sprandā. Abi pēc palīdzības sniegšanas atteikušies doties uz ārstniecības iestādi.

Ceļu satiksmes negadījums noticis arī Rumbas pagastā, kur vieglā automašīna iebraukusi grāvī. 35 gadus veca sieviete, kura sēdējusi aizmugurē, ar sistu brūci pierē un smadzeņu satricinājumu nogādāta ārstniecības iestādē, bet 36 gadus vecs vīrietis pēc palīdzības sniegšanas atteicies doties uz ārstniecības iestādi.

Skrundas pagastā zēns (12) ar divriteni, izbraucot no takas, uzskrējis automašīnai. Ar brūci galvā nogādāts ārstniecības iestādē. Rudbāržu pagastā zēnam (3) vaigā pie auss iedzēlusi lapsene. 58 gadus vecs vīrietis reibumā zaudējis līdzsvaru, kritis un atsities pret sienu. Ar vaļēju galvas brūci nogādāts ārstniecības iestādē. Skrundā iereibis vīrietis (54) gājis pa ielu, nokritis, sasitis galvu. Atteicies doties uz ārstniecības iestādi.

Uzklausīja **Iveta Grīniņa**

Datu bāzes veidošana par īpašumiem Skrundas novadā ir Evas Behmanes ideja.

Atrast vietu, kur justies piederīgam

Eva Behmane ir jaunatnes darbiniece Skrundas novada multifunkcionālajā jaunatnes iniciatīvu centrā. Viņa piedāvā veidot datu bāzi par īpašumiem Skrundas novadā, lai cilvēkiem būtu vieglāk atrast savu sapņu māju.

„Pirms trīs gadiem atgriezāties Skrundā un nolēmām, ka gribam māju laukos. Aizgāju uz pašvaldību noskaidrot, kādas mājas pieejamas, bet izrādījās, ka viņiem nav datu bāzes, kurā būtu apzināti īpašumi, tāpēc meklējām paši.”

MĀJAS MEKLĒJUMOS

„Sēdinājām mašīnā vecmāmiņu un viņas draugu, braucām pa jaunības un bērnības takām meklēt mājas. Ir ļoti daudz pamestu īpašumu – gan tādu, kas ir sliktā stāvoklī, gan tādu, kurus varētu glābt, bet tie stāv tukši. Tā kā tikām pie savas mājas, gribējās palīdzēt cilvēkiem, kuri vēlas atgriezties vai pārcelties uz dzīvi Skrundā, izveidojot sarakstu ar pieejamajiem īpašumiem.” Šajā iniciatīvā Eva iesaistīs visu ģimeni, jo viņas tētis vairāk nekā 30 gadus nodarbojas ar ragu meklēšanu un pārzinot Skrundas novada mežus un vecās mājvietas. Apzinot šādas mājas, pašvaldībā varētu noskaidrot to īpašnieku.

DATU BĀZES VEIDOŠANA

Gribas, lai var noteikt mājas, dzīvokļa un zemes atrašanās vietu, pievienot aprakstu un fotogrāfijas. „Daudzas mājas gadiem stāvējušas tukšas, un cilvēkiem liekas, ka nevienam tās nav vajadzīgas.” Bet esot cilvēki, kas vēlas iegādāties zemi, lai celtu māju. Grūtības varētu sagādāt īpašnieki, kuri nevēlas, ka viņa īpašums kaut kur tiek publicēts. „Viss atkarīgs no cilvēka, varbūt tieši šādi varam kādam palīdzēt atrast īrnieku un sapņu māju.”

Skrundas pašvaldība ideju atbalsta, sacīja sabiedrisko attiecību speciāliste Iveta Rozenfelde. Pašvaldības mājaslapā un sociālajos tīklos tiksot ievietota informācija par novadā pieejamajiem īpašumiem, lai cilvēki, kas vēlas te atgriezties vai meklēt īpašumu, var par tiem uzzināt, kā arī palīdzēt tiem, kuri savus īpašumus vēlas pārdot vai izīrēt.

Anna Bivbāne
Sanda Behmaņa arhīva foto

Ne tikai tirgošanās, bet arī svētki

Līdz 2. septembrim tirgotāji var pieteikties tradicionālajam Hercoga Jēkaba gadatirgum, kas Kuldīgā notiks 6. oktobrī no 12.00 līdz 17.00.

Jau vairākus gadus pieteikties var tikai elektroniski. Uzņēmuma *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* (KKP) sabiedrisko attiecību vadītāja Anita Zvingule informē, ka tirgošanās notiks Liepājas, Kalna, Baznīcas, Pils, Skolas ielā un Kalna ielas 19 pagalmā.

Pagastiem, kā katru gadu, vieta tirgošanai un jautrām izdarībām tiks atvēlēta Pilsētas dārzā, kur novada ļaudis un viesi varēs baudīt Kuldīgas kultūras centra veidoto svētku programmu.

Šogad tirgotājiem no Latvijas ir nedaudz zemāka maksa par tirdzniecības vietu, nekā tas ir ārvalstniekiem. No citām valstīm biežākie viesi ir lietuvieši. Tirgus rīkotāji vienmēr rūpīgi izvērtē, kas tiks piedāvāts pircējiem. „Mēs skatāmies, lai nav plastmasas preces no Ķīnas vai bezgaumīgi tekstilizstrādājumi, lai piedāvājums būtu tematikai atbilstošs – vairāk amatnieku izstrādājumu un vietējo mājažotāju produkcijas. Tāpat aicinām dalībniekus padomāt par tirdzniecības vietu noformējumu un arī pašiem atbilstoši tērpties, jo tā nav tikai tirgošanās, bet arī svētki,” uzsver A.Zvingule.

Iveta Grīniņa

PLĀNU ATLIEK, SILTUMS BŪS

Šogad plānotā siltumtrases izbūve Ventspils, 1905. gada un Alunāna ielā Kuldīgā atlikta uz nākamo gadu, lai to apvienotu ar jauna ūdens un kanalizācijas tīkla ierīkošanu.

KOPĀ AR ŪDENSVADU

Kuldīgas siltumtīklu (KS) valdes priekšsēdis Artis Roberts norāda, ka novada pašvaldība kopā ar uzņēmuma un SIA *Kuldīgas ūdens* pārstāvjiem, izvērtējot apakšzemes komunikāciju un ielu seguma stāvokli, vienojušies par kompleksu risinājumu – vienlaikus ar siltumtrasi sakārtot arī ūdensvada un kanalizācijas sistēmu, kas nav bijusi prioritāšu sarakstā. Tādējādi tiks ietaupīti līdzekļi un minētās ielas nebūs jārok vairākas reizes.

1905. gada ielā plānots izbūvēt pieslēgumu 12., 14., 17., 19. un 21. mājai. Pie īpašuma Ventspils ielā 2 tiks atstāts atzars, lai nākotnē varētu centralizētai siltumapgādei pievienot arī iekškvartālu starp Pētera, 1905. gada un Ventspils ielu. Jaunā trase šķērsos Ventspils ielu, siltumu nodrošinot arī Ventspils ielā 15a, 2 un 17, kā arī Alunāna ielā 4. Lielākajai daļai ēku saimnieku siltumtrases izbūves atlikšana uz gadu plānus būtiski neietekmēs, ir jau sagādāts kurināmais ziemai. Ventspils ielā 15a un 17 centralizēta siltumapgāde bija iecerēta jau šogad. Tur pagaidu risinājums būs apkure ar dīzeļdegvielas katlu. Pārējie namu saimnieki izteikuši vēlmi pieslēgties pilsētas centralizētajai siltumapgādei tuvākajā nākotnē.

ŠKELDA KLŪST DĀRGĀKA

Līdzšinējiem centralizētas siltumapgādes patērētājiem šobrīd izmaiņas netiek plānotas. KS notiek cenu aptauja par šķeldas iepirkumu. Pēc A.Roberta teiktā, pagājušā rudens slāpuma dēļ, kas traucēja mežizstrādi, cena tirgū no 8 līdz 9 eiro pieauga līdz 10–11 eiro par berkubu. Taču sausajā vasarā tā nav kritusies – joprojām ir liels pieprasījums, turklāt paugstinājušās piegādes izmaksas – degvielas cena, minimālā alga. Iespējams, šķelda kļūs dārgāka vēl par pāris eiro, taču par apkures tarifa izmaiņām vēl pārāgi spriest.

Daina Tāfelberga

ŠOREIZ – UZ LIEPĀJU

Kuldīgas novada sociālā dienesta dienas centra cilvēkiem ar invaliditāti darbības plānos paredzēta nodarbību dažādība, tostarp izzinošas ekskursijas. Un šogad augusta sākumā centra klienti un viņu asistenti devās uz Liepāju.

SENATNE PILSĒTĀ UN MUZEJĀ

Kā pastāstīja dienesta sociālā darbiniece Ineta Enģele, kuras pārzinā ir darbs ar šiem cilvēkiem, tad ikgadējās ekskursijas jau kļuvušas par tradīciju, un šogad pienākusi reize Liepājai. Maršruts parasti tiek veidots tā, lai apskates objekti būtu pēc iespējas „no dažādiem plauktiņiem”.

Saules staros vizmojošā koncertzāle *Lielais dzintars*, Vecā Ostmaļa un senā kvartāla ēkas radīja pirmos tās dienas iespaidus. „Kā no Kuldīgas atvesta,” par kādu namiņu ar sarkanu dakstiņu jumtu sacīja kuldīdznieki. Grupa laipni tika sagaidīta Liepājas muzejā, tur vispirms iepazīta pilsētas un muzeja ēkas vēsture, aprīnu radīja smalkie kokgriezumi. Par košo logu vitrāžu viens no grupas vīriešiem retoriski vaicāja, kā tas nākas, ka seno meistarū krāsas joprojām tik dzīvas, bet jaunākos laikos tās balē, zaudē spilgtumu. Savukārt pagrabstāva ekspozīcija ar apkārtējos pagastos savāktām lietām aizveda Dienvidkurzemes lauku pagātnē. Neviltotu sajūsmu radīja modes mākslinieka Aleksandra Vasiļjeva kolekcijas izstāde ar starpkaru posma (20. gs.

Daļa ekskursantu pie Liepājas himnas *Pilsētā*, kurā piedzimst vējš pirmā pantiņa skulptūras.

20.–30. gadu) sieviešu tērpiem.

MUZIKĀLĀS PIETURAS

Pa Kūrmājas prospektu, piestājot pie Liepājas himnas *Pilsētā*, kurā piedzimst vējš tēliem velūtajām skulptūrām, grupa devās līdz jūrai. Vēlāk, jautājot, kas tad vislabāk šajā dienā patīcis, lielākā daļa vienbalsīgi sauca, ka jūra, piebilstot, ka, protams, viss brauciens.

Muzikālā ekskursijas daļa turpinājās ar britiņu pie Spoku koka, ieklausoties grupas *Līvi* dziesmās, ar pastaigu Zivju

ielā, lai apskatītu Latvijas mūziķu Slavas aleju. Sv. Trīsvienības katedrāle pārsteidza ar luterāņu dievnamiem netipisku greznību un tās īpašo objektu – joprojām pasaulē lielākajām nepārveidotajām mehāniskajām ērgelēm.

Pirms atgriešanās mājās vēl brīdis piknikam Grobiņā, mazu izgājiens pa sakoļtajiem Ālandes krastiem, pilsdrupas gan skatītas no attāluma, jo tajās šobrīd noris labiekārtošana, skatuves pārbūve.

Mārites Milzeres
teksts un foto

Pētīt un atklāt

„Ja varu kādam palīdzēt, tas mani ļoti aizkustina,” saka kurmālniece Aina Sļisarenko, kuras sirdslieta ir vēsture un tās pētišana. Sarunā ar Kurzemnieku viņa pastāsta par pašas veidoto vēstures istabu un atklāj dažus piedzīvojumus.

VĀCIĒŠI MEKLĒ, KUR DZĪVOJUŠI TUVINIEKI

A. Sļisarenko stāsta, ka vēstures istabu Kurmāles pagasta Vilgālē izveidojusi 2010. gadā, kad atnākusī te strādāt par kultūras darba organizatori. „Mājās man šis tas bija jau sagatavots. Tās bija vēstures liecības. Parasti, aprunājoties ar cilvēkiem, stāstīto pierakstu. Šeit sāku ar represētajiem, izpētīju un aprakstīju visas ģimenes. Tālāk aicināju cilvēkus, lai nes vēsturiskas liecības. Šeit ir bijušas ļoti skaistas izstādes par pirmās brīvvalsts laiku. Daudz esmu pētījusi baltvācu laiku. Man bija ļoti laba sadarbība ar vienu Latvijas Universitātes studentu, kura rakstīja bakalaura darbu par vācu kolonistiem. Tā nu kopīgi meklējām šeit materiālus. Atradām vairākas kapsētas, kurās uz kapu apmalītēm ir rakstīts vācu valodā. Es šīs kapa vietas nofotografēju un publicēju vācu avīzēs.

Un tā uz šejieni sāka braukt ģimenes no Vācijas, kuras meklē savus vecvecākus. Man ir ļoti liels gandarījums, ka varu palīdzēt un redzēt to prieku un sajūsmu cilvēku acīs, kad aizvedu un parādu, kur guļ viņu tuvinieki.

Nupat atradām Vāgneru dzimtas mājas, kuru sen jau vairs nav, ir tikai pamati. Kundzīte, kura dzimusi šajās mājās 1936. gadā un kura 1939. gadā aizbraukusi no Latvijas, nākamajā vasarā brauks un apskatīs šo vietu. Nesen ģimene sāka meklēt Stambergu dzimtas mājas,

bija paņēmuši līdzī vecmāmiņas un vectētiņa fotogrāfijas, paši sirmām galvām, bet mājas atrašanās vietu vēl meklēju. Ļoti daudz palīdz tie dokumenti, kurus mēs atradām vecajā pagastmājā. Arī studente man atsūtīja visu, ko bija atradusi par baltvāciešiem, tāpēc man ir bagāts materiālu klāsts.”

STĀSTI KRUSTOJAS

Vēl Aina savākusi padomju laika liecības: „Pašai šķiet, ka tas laiks bija pavisam nesen. Bet, ja tā padomā, tie ir 25 gadi, un materiālus nāk skatīties bērni, kuri brīnās. Šeit meitenēm rādu, kāda kādreiz bija skropstu tuša.”

Patī atzīst, ka kādreiz vēsture nav patikusi: „Vidusskolā vēsturi mācīja Skaidrīte Reķe, un viņai mirdzēja acis, stāstot par Latvijas vēsturi. Un kaut kas manī aizķērās tieši no vidusskolas laikiem. Kad sāku pētīt un skatīties, tiešām ir laba sajūta, kā stāsti krustojas par vienu un to pašu notikumu, katrs ir no sava skatu punkta un reizēm pat citādāks. Tas liek domāt, kā tad īsti bija.

Man ir maz materiālu par pirmajiem kolhoza gadiem. Stūru ģimene atnesa savu fotoalbumu, daudz ko no tā varējām secināt – kāda bijusi tehnika, kā cilvēki strādājuši. Grūti bija tiem, kas bija izsūtījuma, bet domāju, ka tiem, kas šeit palika, negāja vieglāk.

Maz materiālu ir arī par cilvēkiem, kuri aizbrauca uz Rietu-

Kurmālniece Vaira Šalme uz vēstures istabu atnesusi skropstu tušu, kāda tā bijusi agrāk.

Aina Rence savos bēniņos atradusi krūzīti ar vācu zaldātu ģerboni un atdevusi to vēstures istabai.

miem. Pie manis bija atbraukusi kundze no Austrālijas, kuras mamma no Rīgas vācu hospitāļa bēgusi uz Liepājas ostu, lai varētu tikt projām uz Zviedriju. Viņa sarakstījusi grāmatu pēc mammas atmiņu stāstiem, un šeit, Vilgāles muižā, viņa nakšņojusi un pēc grāmatas centusies izbaupt tos punktus, pa kuriem viņas mamma bēgusi. Viņa man atstāja šo grāmatu ar nosaukumu *Vētras traukti dziedātājputni*.”

Vēstures mīļotāja atzīst, ka cilvēki vairs nebrauc meklēt īpašumus, kā tas bija agrāk, bet atbrauc paskatīties, kā senči dzīvojuši.

„Man ir liels prieks, ka cilvēki atbalsta, man ir daudz fotogrāfiju, plašs materiāls par visa veida

skolām, kādas bijušas Kurmālē un Planīcās. Daudzi veci cilvēki, kas aizgājuši mūžībā, uzticējuši man savus albumus.”

EKSPEDĪCIJAS PA VĒSTURES TAKĀM

Aina kopā ar bibliotekāri Žannu Rossinsku veido ekspedīcijas pa vēstures takām. „Viena bija uz Planīcas tautas namu, kuru cēluši aizsargi. Kopīgi atcerējāties, kādi pasākumi un balles tur bijušas. Par šo aizsarga namu man ir materiāli, kā tas tapis un kādas nodarbības un pulciņi tur bijuši. Ekspedīcijā piedalījās gan vecāki cilvēki, gan bērni. Es palīdzu bibliotekārei ar vēstures materiāliem. Septembrī iesim nākamajā ekspedīcijā uz veco Planīcas skolu. Bērniem interesē vēsture, un gribētos, lai skola aktīvāk izmanto šo materiālu, kas šeit ir.”

VĒLAS IZVEIDOT INTERESANTU GRUPU

„Protams, ar gadiem Vilgālē daudz kas mainījies, cilvēku kļuvis mazāk. Man ir izveidota prezentācija par mājām, kad tās ir celtas, un par to, kā Vilgāles centrs *izaudzis*. Manuprāt, pētīt un salīdzinot, viss vēstures rats iet pa spirāli. Notikumi atkārtojas, tikai nedaudz citādāk. Bija laiks, kad izveda uz Sibīriju, bet pirms tam latvieši brauca apgūt zemes uz turieni. Tagad atkal cilvēki izbrauc, viss mainās un kustās, tas ir interesanti.

Gribētu, lai aiz manis šis viss kādam paliktu, lai tas nav bijis veltīgi. Nākamajā gadā vēlos izveidot novadnieku atbalsta grupu, iesaistīt cilvēkus, kas man palīdzētu un varētu reizi nedēļā sanākt kopā, lai izdomātu, kādas aktivitātes veidot.”

Seniori dejo un priecājas

Iespēja iziet no mājas un satikties – tā par 18. Starpnovadu senioru saietu saka paši seniori. Šogad pasākums notika Vilgāles estrādē.

„Kad pēc pagājušā saietā Rendā uzzināju, ka nākošais ir Kurmālē, sāku jau taustīties sirds rajonā, tad kolēģi, kas seniorus bija jau uzņēmuši, mani mierināja un teica, ka tā ir vislabākā publika. Viņi ir dullību pilni, galvenais, lai ir laba mūzika un var kārtīgi izdejoties,” pasākumā teica Kurmāles pagasta pārvaldes vadītāja Dace Gūtmane. Uz saietu bija ieradušies 372 seniori.

Aina Dzalba no Nīkrāces: „Prieks tikties ar vecajiem darbabiedriem, draugiem un paziņām. Kopā būšana pati par sevi ir patīkama. Arī ar sava pagasta cilvēkiem ikdienā nesanāk bieži tikties, tāpēc ir jauki atbraukt kopā uz šiem svētkiem.”

Mārīte Tože no Skrundas pārliecināta, ka šādi svētki ir vajadzīgi, lai vienreiz gadā varētu kaut kur

aizbraukt. „Pensionārs dzīvo pa mājām, tāpēc ir prieks, ka ir iespēja braukt, ballēties un atcerēties jaunību.”

Marija Armētere no Vārmes stāsta: „Tā ir atslodze no ikdienas. Šeit ir iespēja satikt citu pagastu cilvēkus. Tikai dažus gadus piedalos šajā pasākumā.”

Vārmenieks Zigfrīds Krasnops: „Esmu jau 15. reizi senioru saietā. Svētki ir dikti skaisti, vienīgās vietas, kur vēl neesmu bijis ir Raņķi un Kabile. Katrā pagastā ir citādāk, atceros, ka Laidos bija lustīgi. Sanāk satikt arī draugus, ar kuriem esam mācījušies kopā. Šodien arī satiku vienu no Ēdoles.”

Kurmālniecēm Rutai Kairišai un Birutai Cīrulei vislabāk patīkušas svinības Kabilē. Katrā vietā esot savs skaistums. Beidzot

Skatot pirmajām dziesmu taktīm, visi devās uz deju placi.

sagaidījušas svinības Kurmālē. Kundzes stāsta, ka priecājas satikt senus draugus un paziņas. Pašas arī ikdienā satiekas un sazvanās.

Artūrs Kronbergs no Pelciem:

„Esmu 10. reizi senioru saietā. Rendā svinības nepatika, bet Ēdolē un Turlavā gan. Vilgālē esmu pirmo reizi, man ļoti patīk. Laiks arī labs – nav sutoņas.”

Vairāk foto: www.kurzemnieks.lv.

Lāsmas Reimanes teksts un foto

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Dod priekšroku gaišām krāsām

Salīdzinot ar pagājušo gadu, šī vasara ir neprognozējamāka. Tā atnākusi ar lielu karstumu, nav pat vajadzības braukt uz siltajām zemēm, jo tepat ir labi. Šajā laikā vairums cilvēku izvēlas gaišas krāsas apģērbu, pieskaņojot klāt, piemēram, cepuri vai saulesbrilles. Galvenais, lai pašam patīk, ir ērti un nav karsti.

Justies labi

Kuldīdzniece Inese Goldmane nesekojoši līdzīgi modei – izvēlas to, kas pašu uzrunā. „Galvenais, lai jūtos ērti. Audumam droši vien ir nozīme. Vasarā sintētika nav gluži piemērota. Man patīk gaišas krāsas. No aksesuāriem izvēlos ko vieglu, tādu, kas mazāk traucē. Smagas krelles vai ko tam līdzīgu gan ne.”

Gaišās krāsās patīk ģērbties Inesei Goldmanei.

Izvēlas zīdu

„Šovasar ir tā, kā ir, – diezgan karsti, tāpēc biežāk velku kleitas vai šortus kopā ar kādu blūzīti,” stāsta studente Linda Veltheima. Pārsvārā viņa izvēlas zīdu vai ko līdzīgu, kas, protams, nav biezs, no aksesuāriem – auskarus un rokas pulksteni. Linda modei līdzīgi nesekojoši un apģērbus izvēloties vairāk neitrālos toņos. Galvenais, lai ir ērti un nav karsti.

Studente Linda Veltheima labprātāk izvēlas apģērbus neitrālos toņos.

Ģērbjas brīvi un klasiski

Kuldīdzniecei Ausmai Lakševicai apģērbā patīkot gan melnā un baltā, gan visas košās krāsas. Šajā laikā viņa labprātāk izvēlas lina vai kāda viegla, dabīga auduma apģērbu. Raksti neesot īpaši aktuāli, bet no tiem labākie esot ziedu. „Man vairāk patīk klasiskais, brīvais stils, skatoties, uz kuriem jādodas,” noteic Ausma.

Ausmai Lakševicai patīk ziedu raksti.

No dabīga materiāla

Ciemiņi Ģertrūde un Gustavs no Austrijas labprātāk izvēlas gaišas krāsas apģērbu no dabīga materiāla, piemēram, lina vai kokvilnas. Ģertrūde vairāk nēsā kleitas, Gustavs – šortus un T-krekļus. Karstā laikā abiem līdzīgi ir cepure un saulesbrilles. „Mums galvenais, lai nav karsti un lai jūtamies svaigi un ērti,” tā Ģertrūde.

Ģertrūdei un Gustavam no Austrijas svarīgs ir ērtums.

Lai nav karsti

Mūziķis Edgars Jercums: „Man patīk melnais, pelēkais un baltais. Vasarā, protams, izvēlos šortus un krekļus, lai nav karsti un ir ērti. Tas ir galvenais.” Aksesuāri neesot tik aktuāli, bet pārsvārā izvēlas saulesbrilles un cepuri.

Mūziķim Edgaram Jercumam galvenais, lai nav karsti un ir ērti.

Vasarā – būt krāsainam

Rudīte Bērziņa no Liepājas, kura atbraukusi ekskursijā uz Kuldīgu, dod priekšroku baltām un košām krāsām. „Visi izvēlas arvien īsāku un īsāku apģērbu. Es vasarā staigāju kleitās,” saka Rudīte. „Svarīgi, lai audums ir elpojošs un krāsains. Visu ziemu esam bijuši tumšās drēbēs, tāpēc vasarā labāk būt krāsainam.” No aksesuāriem viņa izvēlas saulesbrilles un cepuri.

„Vasarā labāk būt krāsainam,” iesaka Rudīte Bērziņa no Liepājas.

Andras Ālites teksts un foto

Iepazīst dažādas dejas

Baletu, etnogrāfisko, latviešu tautas un laikmetīgo deju iepazīst 38 bērni deju nometnē *Mans prieks ir dejotprieks*.

Šādu nometni otro gadu rīko biedrība *Etniskās kultūras centrs „Suiiti”*. Tās vadītāja Dace Martinova māca etnogrāfisko deju, bet pasniedzēji Justs Patriks Celms, Inita Saleniece-Purmale un Anete Klapkalne no Rīgas – pārējos žanrus.

Ik dienu kultūras namā bērniem notiek četras nodarbības. D.Martinova pastāsta, ka dalībnieku atsauce esot liela, vairums bērnu nometnē piedalās otro gadu un labprāt to darītu ilgāk nekā nedēļu. Nodarbības esot diezgan intensīvas, un nometnē valdot dzīvespriecīga atmosfēra.

Latviešu tautas dejas nodarbībā, ko vada Justs Patriks Celms, nometnes dalībnieki pilda staipīšanās vingrinājumus.

Parka iekārtošana norit pa posmiem

Blakus Tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centram jeb tautā sauktajai sarkanajai skolai top atpūtas parks.

Senioru un bērnu aktīvās atpūtas parkā viens no rīkiem izskatās kā pils ar diviem slidkalniņiem un rāpšanās sienām.

Senā sporta laukuma teritorijā ierīkoti slidkalniņi ar rāpšanās sienām, roku veiklības trenāžieris, līdztekas. Vēl no desmit dažādiem pildījumiem top sajūtu taka, šūpoles ar tīkla grozu, tandēmšūpoles, kurās var šūpoties bērns kopā ar pieaugušo. Pie vietējā galdnieka Pētera Mucenieka pasūtīts masīvkoka galds

ar diviem soliņiem, kurā iestrādāts šaha laukums, pie SIA *Brain Games* – āra koka spēles: krokets, domino, torpi u.c., kas glabāsies muzejā un būs pieejamas parka apmeklētājiem.

Atpūtas vietu Alsungas novada dome iekārto programmas *LEADER* projektā *Senioru un bērnu aktīvās atpūtas parka izveide Alsungas novadā*. Tā izmaksas ir ap 20 tūkstošiem eiro, 10% līdzfinansē pašvaldība. Darbus veic SIA *GoPlay*.

Pašvaldības projektu vadītājs un teritorijas plānotājs Ronalds Veiss pastāsta, ka aktīvās atpūtas laukums ir tikai daļa no topošā parka pie muzeja. Citā projektā tiks ierīkoti soliņi.

Blakus uzstādītajiem rīkiem uzņēmums SIA *Dovimsa*, kas ir R.Veisa ģimenes uzņēmums, realizē citu *LEADER* projektu, kurā tiks ierīkots tējas namiņš. „Šobrīd tiek likti būves pamati, jumta un sienu konstrukcijas jau ir sagatavotas,” stāsta R.Veiss. „Prognozējam, ka līdz Miķeļdienai namiņš tiks pabeigts. Blakus tam būs četras rotaļu laukuma iekārtas – smilšu kaste, atsperšūpoles, tandēmšūpoles un karuselītis. Nākamajos gados vēl kādā projektā vai ar citu iniciatīvu turpināsim atpūtas parka paplašināšanu, lai sakārtotu visu muzeja apkārtni.”

Jumts, siltumtrase un apkures katls

Šovasar pašvaldībai ir daudz saimniecisku darbu, jo avārijas situācijā bija skolas sporta zāles jumts, vēl jāmaina siltumtrase uz bērnodārzu un apkures katls.

Pavasārī atklājās, ka skolai tek jumts, nu tas ir nomainīts. Darbus veica SIA *Jumtu segumu centrs*, tas izmaksāja ap 8000 eiro.

„Siltumtrases caurules nav mainītas kopš tās ierīkošanas,” stāsta novada domes projektu vadītājs Ronalds Veiss. „Materiāli iegādāti, gaidām meistarus, kas nomainīs posmu no katlumājas līdz bērnodārzam. Raiņa ielas katlumājā jāmaina siltumkatls. Domājam pāriet uz granulām.”

Alsungas novada pašvaldības projektu vadītājs un teritorijas plānotājs Ronalds Veiss rāda, ka skolas jumts salabots un vietās, kur tas iepriekš tecējis, labi nostiprināts.

Vieta kļuvusi pieejamāka

Pabeigta Tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centra ieejas un vairāku iekštelpu pārbūve, nodrošinot telpu pieejamību arī cilvēkiem ratiņkrēslā.

Nobruģēts celiņš, saremontēts lievenis un pakāpieni, izveidots panduss, un ieliktas jaunas ārdurvis. Iekšpusē izlīdzināta grīda un ieklāts jauns segums, izremontēta tualete, piemērojot to cilvēkiem ar kustību traucējumiem, pārvilkta elektrība, ielikts jauns radiators.

Pašvaldības projektu vadītājs un teritorijas plānotājs Ronalds Veiss pastāsta, ka sākotnēji lieveni remontēt neesot bijis plānots, bet būvniecības laikā atklājies, ka bojātas tā konstrukcijas un tas ir bīstams. Arī iekšdarbos atklājušās dažas vajadzības, ko projektētājs nebija paredzējis, tādēļ nācās prasīt papildu finansējumu no pašvaldības.

Darbi veikti ar *Interreg* Igaunijas–Latvijas pārrobežu sadarbības programmas projekta *UNESCO – tūrisms* atbalstu. Kopējās izmaksas ir vairāk nekā 26 tūkstoši eiro, darbus veica SIA *Cleanhouse*.

Pie Tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centra ieejas ierīkots panduss.

Atjaunota kapliča

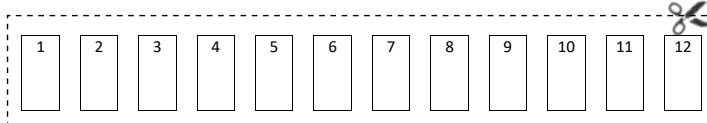
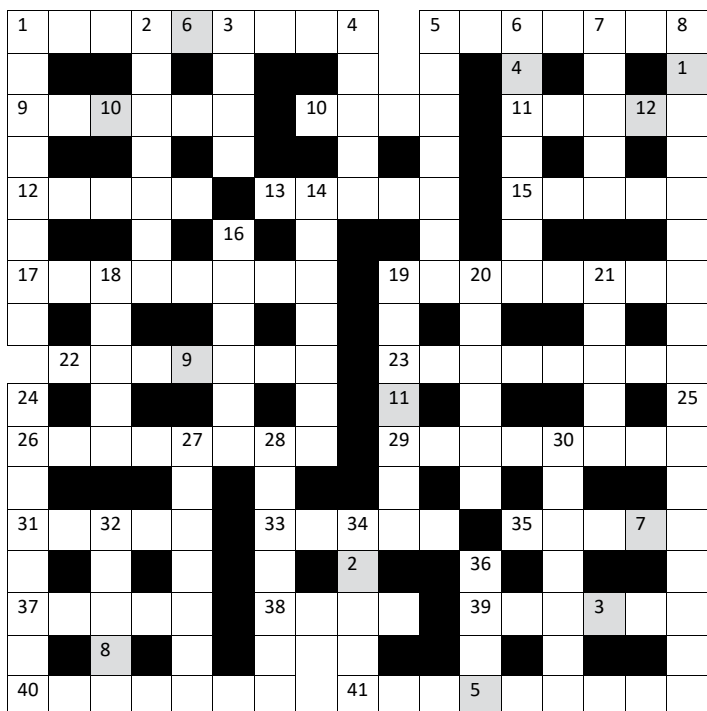
Pēc remonta kapličā izskatās plašāk un gaišāk, tajā brūnās koka detaļas plānots pārkrāsot baltas.

Nomainīts jumts, izlīdzināta grīda, nokrāsotas sienas un griesti, ierīkots apgaismojums un piebūvēta saimniecības nojume – tas viss izdarīts Kalnbirzes kapličā.

Atjaunošana Alsungas novada pašvaldībai izmaksājis ap 12 tūkstošiem eiro, darbus veica vietējais meistars Juris Ratnieks. Plānots ēku atjaunot arī no ārpusē.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Daina Skribāne.

Risinājumu gaidām līdz 15. augustam.

Horizontāli: 1. Amerikāņu kinorežisora F.Kopolas (1939) filma. 5. Vatēta (stepēta) jaka. 9. Amerikāņu kinorežisora V.Fleminga filma ... *Itdzi* (1939). 10. Žigli, aši. 11. Poļu aktrise (1941). 12. Akmeņi ar rupji tēstu virsmu. 13. Ventas pieteka. 15. Atzīmē laiku ar sitieniem (par pulksteni). 17. Atbalsīt. 19. Pilsēta Gruzijas austrumos. 22. Amerikāņu kinorežisora R.Vaiza filma ... *skapas* (1965). 23. Tādas, kas ir lāpītas, remontētas. 26. Noteiktas, precīzas. 29. Senāta locekļi. 31. Mazs dzinējsuns ar īsu apmatojumu. 33. Būvniecības objekti. 35. Francijas karaļu dinastija (1328–1589). 37. Secība, kārtā. 38. Upe Zviedrijas ziemeļos. 39. Senāk – pieklājīga vīriešu uzrunas forma Turcijā. 40. Daiļš, pievilcīgs. 41. Neliels zvaigznājs debess ekvatora rajonā zem Lauvas.

Vertikāli: 1. Patoloģiski dobumi kādā orgānā, kas rodas, sabrūkot slimajiem audiem. 2. Ķīmijā – pievienot. 3. Ienākumu un izdevumu iepriekšējs aprēķins. 4. E.Pāvula loma Rīgas kinostudijas mākslas filmā *Purva bridējs*. 5. Gaujas pieteka. 6. Ostas pilsēta Kanādā. 7. Dienakts daļa. 8. Kārtas numurs (kam). 14. Plāns, šķeterētu smalku linu vai kokvilnas diegu audums. 16. Prātot, domāt (sar.). 18. Igaņu rakstnieks (1922–1991). 19. Dzelzceļa stacija posmā Rīga–Skulte. 20. Franču kinoaktieris (1904–1976) Ž.Valžāna lomā filmā *Nožēlojamie*. 21. Grieķu mitoloģijā – liriskās un mīlestības poēzijas aizbildne. 24. Franču muzikālā kinofilma ... *lietussargi* (1964) ar K.Denēvu galvenajā lomā. 25. Amerikāņu kinorežisora Dž.Kamera filma (1997) ar Leonardo di Kaprio galvenajā lomā. 27. Tēls Rīgas kinostudijas mākslas filmā *Mērieku laiki*. 28. Rīgas kinostudijas mākslas filma (1959). 30. Vijaleta centrs Alžīrijas ziemeļos. 32. Latviešu komponista Ā.Ores viencēliena opera. 34. Amerikāņu kinorežisora M.Skorsēzes filma *Volsvūtas* ... (2013). 36. Amerikāņu kinoaktieris (1916–2003).

Pareizā atbilde: **DŽEMPERIS** (pāri galvai velkams (adīts vai no adīta auduma šūts) apģērba gabals, kas sniedz līdz jostas vietai vai nedaudz zemāk).

Atbildes. **Horizontāli:** 1. Piltene. 9. Uzraksts. 10. Gurķis. 11. Irbe. 12. Suns. 14. Nagans. 17. Piepe. 19. Draiski. 21. Dāsni. 22. Lelle. 23. Sopka. 24. Galva. 26. Tontona. 29. Kasīt. 31. Mirāža. 32. Lupt. 34. Loki. 36. Dienēt. 37. Gludināt. 38. Viesīte. **Vertikāli:** 2. Ikss. 3. Tesmenis. 4. Nagla. 5. Dzērve. 6. Kamene. 7. Brasla. 8. Vilnis. 13. Spilgts. 15. Godīga. 16. Dimants. 18. Pulēt. 19. Divatā. 20. Ikona. 25. Laimīgas. 27. Nauris. 28. Ostina. 29. Kalvis. 30. Saklāt. 33. Rātni. 35. Kurt.

Pareizi atbildējuši: Vizma Dzalba, Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Helēna Remerte, Velta Višņevska, Biruta Insberga, Ojārs Silkans, Biruta Skujiņa, Rasma (uzvārds nav minēts), Skrudas pasta nodaljas kolektīvs.

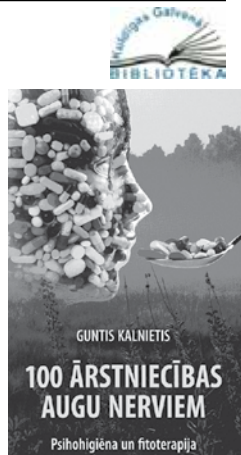
Atzinējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuļu kastītē.

KULDĪGAS BIBLIOTĒKĀ

Augi garīgajai veselībai

Kuldīgas bibliotēkā pieejama Gunta Kalnieša grāmata **100 ārstniecības augu nerviem: psihohigiēna un fitoterapija**.

G.Kalnietis ir ārsts ar 40 gadu darba pieredzi psihiatrijā. Izdevums ir iecerēts kā pirmā rokasgrāmata latviešu valodā par stresa izraisītu neirotisku traucējumu profilaksi un ārstēšanu ar ārstniecības augiem. Ir aprakstīti vairāk nekā 100 augu. Sniegta informācija par jaunākajiem zinātniskajiem pētījumiem psihiatriskajā fitoterapijā.

MANS MĀJDZĪVNIĒKS

Bīgls – ģimenes suns

„Jebkuru suni var apmācīt, tad ar to nebūs problēmu,” saka bīglu saimnieki, kuldīdznieki Kristīne un Sandris Krauzes.

Bīglu saimnieki Kristīne un Sandris Krauzes ar saviem mājas mīļiem.

Bīgls ir neliela auguma medību suņu šķirne, kas izveidota Anglijā. Tas ir viens no mazākajiem dzinējsuņiem. Auguma, asā prāta, līdzsvarotā temperamenta, labās veselības un pievilcīgā izskata dēļ tos ļoti bieži izvēlas par savu četrcājaino draugu. Lai gan sākotnēji audzēts medībām, bīgls kļuvis par lielisku mājas mīluli.

PRASA MĪLESTĪBU

Kristīnei iepriekš neesot bijusi saistība ar suņiem. „Pirmais ģimenē ienāca Hammers. Sākotnēji meklēju tādu, kurš būtu draudzīgs, labsirdīgs, neliela auguma, lai varētu dzīvot dzīvoklī un būtu labs ceļojumu biedrs. Izpētot informāciju un aprunājoties ar šķirnes suņu audzētājiem, izvēlējos bīglu, jo nespēju turēties pretī šim nevainīgam acu skatienam un mīļīgumam,” atceras Kristīne. „Ar Hammeru esam piedalījušies suņu izstādēs gan Latvijā, gan Igaunijā, Lietuvā, Krievijā, Ukrainā, Baltkrievijā un citur. Tajās suns tika augstu novērtēts. Papildus izstāžu maratonom esam nokārtojuši darba sertifikātu II pakāpes asinspēdā. Kucēnu mamma Britānija ienāca mūsu ģimenē diezgan likumsakarīgi, jo kur ir viens bīgls, tur ar laiku uzrodas arī otrs, un tā tas notika arī ar mums.”

„Man liekas, ka ar bīgliem ir vieglāk tiem, kuri vēlas draugu un kompanjonu. Man ir bijuši vācu aitu šķirnes suņi, kuri bijuši patstāvīgāki, turpretī bīgli grib mīlestību un uzmanību gluži kā mazi bērni,” uzskata Sandris.

RAKSTURS JĀPIEŅEM, IERADUMI JĀVEIDO

„Katram sunim ir raksturs, piemēram, Hammers ir miermīlīgs, labsirdīgs, pacietīgs un paklausīgs. Britānija ir šerpāka meitene, kura grib būt galvenā suņu ģimenē. Taču ieradumi ir jāveido cilvēkam. Saimniekam jābūt aktīvam suņa apmācīšanā, ja grib, lai mīlulis tevi klausītu, jābūt arī stingram, neatlaidīgam un ar gardumiem kabatā. Jo, kā zināms, bīgli ir izslavēti gardēži un kāruma dēļ var izdarīt jebko,” atklāj Kristīne. „Vienīgais bīglu *ierocis* ir balss. Ja kāds ienāk sētā, tas var sākt skaļi riet, bet ar to arī viss beidzas. Suņi paši konfliktu pirmie nesāk, viņiem tas nav raksturīgi. Vairāk vēlas mīloties un

Kā jau visiem suņiem, arī bīgliem patīk spēlēties savā starpā. Tie ir draudzīgi, mierīgi, neliela auguma medību šķirnes suņi ar īsu spalvu.

ir ļoti ziņkārīgi,” stāsta Sandris.

PAŠIEM SAVS VĀRDS – GOLDINGEN FOREVER

Kucēni ir reģistrēti Ventpils kinoloģiskajā klubā. Tur tika iedots pirmais burts, pēc kura tika domāti vārdi. Visiem kucēniem doti vārdi ar burtu *D*: Dominiks, Dunkans, Diora, Denīza un Deizija. „Sobrīd katram no kucēniem klāt savam vārduam būs arī viens kopīgs apzīmējums – *Goldingen Forever*, ko esam izvēlējušies par godu Kuldīgai, manai dzimtajai pilsētai,” stāsta Sandris.

„Mazie kucēni jau agrā vecumā tiek socializēti. Tur jāsaka liels paldies daudziem cilvēkiem, kuri pie mums nāk iepazīt šos mazos bīgliņus. Piemēram, Hammers ir pieradis pie trokšņiem, citiem suņiem un cilvēku burzmas. Viņš visu adekvāti

uztver tikai tādēļ, ka tam visam jau ir izgājis cauri, zina, ko tas nozīmē. Arī pērķona vai salūta laikā kucēni ir mierīgi, jo tādi ir arī vecāki. Ja suns visu laiku tiks turēts četrās sienās un netiks sabiedrībā, viņš no visa baidīsies un jutīsies apdraudēts,” atklāj Kristīne. „Suņiem jābūt patstāvīgiem un jāprot palikt arī vieniem, tāpēc kucēniem tas tiek mācīts. Ja mēs braucam prom uz ilgāku laiku, pirms pašas braukšanas izlaižam suņus ārā, lai tie izspēlējās. Tad saveidam atpakaļ un zinām, ka suņi būs piekusuši un vairākas stundas mierīgi gulēs. Ja esam prom ilgāk, tad gan labāk lai suņus kāds pieskata,” pieredzē dalās bīglu saimnieki.

Kristīne un Sandris iesaka

- ◆ Jābūt gatavam jaunam ģimenes loceklim.
- ◆ Jāatceras, ka bīgls ir mednieks.
- ◆ Sunim jābūt apmācītam un socializētam.
- ◆ Saimniekam jābūt pacietīgam un gatavam veltīt sunim uzmanību.

Andra Ālīte, Kristīnes Krauzes arhīva un autores foto

VĒSTURE

Nīkrāce cauri gadsimtiem

Bērnudārzs
Dzirkstīte

1965. gada sākumā celtnieki nodeva Nīkrāces bērnudārza ēku. Mainījās celtniecības trestī, un bērnudārza apkārtnē tika atstāta nepabeigta. Ar sovhoza palīdzību tika savesta grants, pamazām sakārtota apkārtnē.

VEIDO APSTĀDĪJUMUS

Jau tūdaļ, kad atvēra bērnudārzu, kolektīvs ķērās pie darba. Neskatoties uz lietu un lielajiem dubļiem, nosalušām rokām, tika raktas bedrītes un sastādītas liepiņas. 1966. gadā tika izveidoti apstādījumi centrālo durvju priekšā un ap verandām, bet 1967. gada pavasarī darbinieki brauca uz karā nodedzinātajām mājām un raka augļu kociņus un ogulājus, jo meliorācijas brigāde vienus pēc otriem nolīdzināja māju pamatus, lai ierīkodu laukus.

PIRMIE AUDZĒKŅI UN
DARBINIEKI

Nīkrāces bērnudārzs-novietne savu darbu uzsāka 1965. gada 19. aprīlī. Vadītāja bija Nellija Reihmane. Sākumā bija tikai

Juris Jaunzems un Iveta Reihmane (aiz viņa) veidošanas nodarbībā.

15 bērni. Audzināšanu uzņēmās Dzintra Ķibilde un Ausma Skudra. Medmāsas pienākumus sāka pildīt Valija Lagzdīna. Pirmie bērni, kuri iestājās bērnudārzā bija Ilmārs Martuzāns, Ēriks Sivačovs, Juris Nadrickis, Ingrida Minka, Rudīte Lutere, Ilona Radzuška, Ilmārs Mamis, Anda Otaņķe, Aija Freimane, Daiņa Karlsonē, Ojārs Liekmanis, Anna Kobzeva, Vladimirs Kobzevs, Iveta Reihmane un Vizma Tone. Pēc dažām dienām piepulcējās Mudīte Vilbrante, Juris

Jaunzems, Arvīds Jaunzemis, Edmunds un Māris Veiti, Laimonis Mamis, Zigurds Donis, Inta un Māris Priedoliņi, mēneša beigās jau bija 25 bērni.

SĒŽ TANKĀ

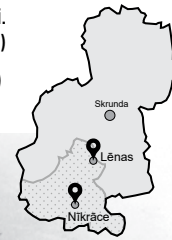
Juris Jaunzems 2016. gadā atceras, ka tad, kad apmeklēja bērnudārzu, pa televizoru rādīta filmas *Četri tankisti un suns*. Filmas iespaidā bērni vienu dienu sadomājuši atdarināt tankistus. Juris ielīdis 40 litru kannā, pievēris vāku, iztēlojies, ka sēž tankā.

Jaunuzceltais bērnudārzs Dzirkstīte 1965. gadā.

Dzintra Liekmane (Grāmatas fragmenti.
Sākums 2016. gada 24. oktobrī.)

(Turpmāk vēl.)

Pats pa šauru spraudziņu lūkojies, kas notiek visapkārt. Audzinātājas pamanījušas, ka Juris pazudis un sākušas viņu meklēt, bet viņš tik sēdējis kannā...

DALA GRUPIŅĀS

Pirmā pavāre jaunajā bērnudārzā bija Magdalēna Čirkše un trauku mazgātāja – Adele Barokovska, kuras jau no paša sākuma pierādīja, ka prot pagatavot mazajiem garšīgu maltīti. Veļas mazgāšanu uzņēmās Olga Reine, naktsauklītes bija Rosvīta Minka

un Marija Jaunzeme, savukārt dienas auklītes – Aldona Uščina, Anna Skudra un Lidija Ptičkina. Maijā par auklīti sāka strādāt 16 gadus vecā Ilga Ektermane, bet par sētnieku – Vikentijus Stepēns. Līdz ar Aijas Kaminskas atnākšanu strādāt, septembrī visi bērni tika sadalīti divās grupiņās. Par gada līdz trīs veco bērnu audzinātāju strādāja A.Kaminska un A.Skudra, bet no trīs līdz septiņus gadus veco bērnu grupiņā – Dz.Ķibilde.

PRIEKĀ AVOTI

Iepriecina ikdienišķais

„Esmu cilvēks, kas uz lietām skatās pozitīvi, tas nenozīmē, ka kādu reizi neesmu bēdīga vai dusmīga. Mani iepriecina sīkas, ikdienišķas lietas,” saka Rudīte Ābola, kura brīvajā laikā nūjo, dzied sieviešu ansambli *Romance* un iepazīst Montessori pedagoģiju.

Rudīte ir četru bērnu mamma, topošā biteniece, dakteris klauns Liepājas slimnīcā un jaunatnes darbiniece Skrundas novada multifunkcionālajā jaunatnes iniciatīvu centrā.

Nūjošana

„Pagājušo vasaru biju uz nūjošanas festivālu Ventspilī. Tur cilvēki sabrauc ar savu ekipējumu un dodas pa noteiktu maršrutu. Kopā ar draudzenēm nogāju piecus kilometrus, kas mums bija kā atpūta.”

Klauna deguns

„Strādāju Nīkrāces skolā, kur acu priekšā atradās lapiņa, ka var ziedot dakteru-klaunu darbībai. Pēc tam radio dzirdēju, ka var pieteikties jaunām apmācībām. Tolaik vīrs strādāja Dānijā, vecākā meita pieskatīja mazākos, tāpēc varēju mācīties.” Rudīte reizi nedēļā Liepājas slimnīcā iepriecina bērnus, vajadzības gadījumā novērš uzmanību, uzspēlē kārtis un parunājas par dzīvi. „Tur gūstu atgriezenisko saiti un jūtu, ka esmu vajadzīga.”

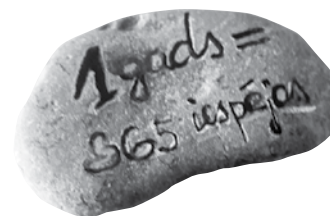
Bites

„Man ir piecas bišu saimes, šogad sāku ar tām nodarboties. Kad pabeidzu 9. klasi, gribēju mācīties par bitenieci, bet to varēja apgūt Vecbebru profesionālajā vidusskolā. Man kā bērnam tas likās par tālu. Uzzināju, ka mūžizglītībā Lauksaimniecības universitātē divu gadu laikā var apgūt bitenieka profesiju, to tagad arī daru. Tas ir izaicinājums un adrenalīns reizē!” Šobrīd bites atrodoties pie mājām, bet būs jāmeklē jauna vieta, lai tās netraucētu kaimiņiem.

Akmens

„To pati zīmēju, un uz tā rakstīts, ka viens gads ir 365 iespējas. Tas mani motivē. Bieži vien negaidot uzrodas dažādas iespējas, kuras izmantoju.”

Rīta kafija

„Kā rituāls iegājies rīta kafija, ko vīrs piens gultā un kuru var nesteidzīgi baudīt pirms dienas sākuma.”

Grāmatas

„Tās mani iedvesmo! Piemēram, grāmata *Montesori pedagoģija*. Šajā programmā Aizputē bērniem ar pērlīšu, bumbiņu un stienīšu palīdzību mācu matemātiku. Grāmatā *Mosties ar Jēzu* ir stāsti katrai dienai, kas rosina domāt. Grāmatu *Mērķtiecīga dzīve, kādēļ es dzīvoju uz zemes* lasu jau trešo reizi – tā liek saprast, kas dzīvē ir svarīgākais.”

Personalizētas lietišas

„Tas, kas ir roku darbs, jāglabā visu mūžu, piemēram, kartīti, ko man 2007. gadā uzdāvināja kolēģe Rudbāržu internātskolā. Dažreiz domāju, ko es citiem varētu uztaisīt un uzdāvināt.”

Anna Bivbāne

Rudītes Āboles arhīva un autores foto

Piepildās pat ļoti pārdroši sapņi

Kad šogad mūžībā aizgāja mūsu klases audzinātāja Irma Vasmuse, līdz ar došanos no skolotājas atvadīties aktivizējās saziņa veco klasesbiedru starpā. Kas par nākotni ticis sapņots toreiz un kā dzīve izvēršusies šodien, nu jau vairāk nekā 20 gadu kopš skolas absolvēšanas? Pateicoties skolotājiem, lieliskajam skolas direktoram Herbertam Knetam un viņa iniciatīvai skolā ieviest komercizglītības programmu, skolas vide mums ir bijusi radoša augsne sava potenciāla atraisīšanai. Lūk, ko par sapņiem un to piepildījumu teic četri V.Plūdoņa Kuldīgas 1. vidusskolas 1995. gada 12.a klases absolventi.

ZANDA TARASOVA (agrāk Jūrmale-Jūrmane), tagad rīdziniece

JĀNIS JAUTAIĶIS, strādā Kanādā uzņēmumā Doka

MĀRIS DADZIS, kuldīdznieks, radio un reklāmu balss, pasākumu vadītājs

KRISTĪNE BERGHOLCE, kuldīdzniece, ilggadēja SIA Amazone darbiniece

Foto no personīgajiem arhīviem

Kādu atceraties skolas laiku? Ko vērtīgu tajā ieguvāt?

ZANDA TARASOVA: – Skola ir para-dīze zemes virsū. Ir tikai viens pienākums – mācīties. Mums toreiz nepaveicās, jo bijām kā *izmēģinājuma trustīši* dažnedažādām reformām un pārmaiņām. Mans lielākais ieguvums ir atklāsme par to, ka jāpielāgojas, ka cilvēki tevi nepieņems tādu, kāds tu esi, bet gan tādu, kādu grib redzēt. It īpaši, ja esi *barības ķēdes* apakšā. Kad jau uzrāpies augšā, tad pārējie pielāgojas tev. Pats vērtīgākais, ko devusi skola un klase, ir cilvēki, ar kuriem kopā sāls puds izēsts, āzēti skolotāji un veidoti pasākumi skolas godam.

JĀNIS JAUTAIĶIS: – Nevarētu teikt, ka bieži grimstu pārdomās par skolas gaitām Kuldīgā, bet, visspilgtāk atmiņā palikuši vidusskolas gadi ārpusklases aktivitāšu dēļ. Spilgti atceros klases ballītes, basketbolu, autonomdarbības, kas bija labs iemesls, lai izlaistu dažas mācību stundas, un, protams, to, kā atdzīvinājām skolas radio. Kopš sāku studēt Rīgā, skolā vairs neesmu bijis. Cik var redzēt pa logu, garām braucot, tā pavisam mainījies – uzbūvēts papildu stāvs un pievienota jauna sporta zāle.

MĀRIS DADZIS: – Skolā tika veidots radio mežgls, rīkotas ballītes. Man paveicās ar klasesbiedriem. Ja nebūtu izpaudies klases vakaros, mani nebūtu ievērojuši konkrēti cilvēki, nebūtu aizgājušas runas, ka ir tāds Māris Dadzis. Ar lielāku jaudu, rezonansi tas aizgāja tālāk – iesaistījās *Ventas dzirkstīs*, un tām informācija bija jāpublicē radio. Tā nu man bija ne tikai publikai jārunā, bet arī Kuldīgas Radio raidījumā. Vienlaikus jāsaka paldies māsaī, kura sekoja līdzī mūzikai, pirka ierakstus, informēja par mūzikas pasaulē notiekošo.

KRISTĪNE BERGHOLCE: – Es biju jaunprienācēja. Bet diezgan ātri sadraudzējāties, organizējām klases vakarus. Tas ir tāds vecums, kad veidojas personība, no bērna kļūsti par pieaugušo. Tai laikā ir ļoti svarīgi, kas ir tev apkārt. Mums bija pozitīva atmosfēra, bijām mērķtiecīgi, katram bija kāds dzinulis. Tas man palīdzēja veidoties kā personībai.

Par ko sapņojāt kļūt? Vai domas vidusskolas laikā tika mainījušās?

Z.Tarasova: – Nemaz neatceros, par ko gribēju kļūt, tik zinu, ka par labu cilvēku – tādu, kam nebūtu kauns par saviem darbiem un nedarbiem, kas augstu paceltu galvu var skatīties pasaulei acīs. Šo domu nemainīju ne tad, ne tagad. Nezinu, kā citi, bet es pēc 12. klases beigšanas biju kā ūdenī iemests kucēns. Izpeldēsi – malacis, neizpeldēsi – tavas problēmas. Tagad kabatā ir divi diplomi, bet abi ir pilnīgi citā nozarē, nekā tagad darbojos. Tikai gadus 10 pēc vidusskolas sapratu, kas man patīk, ko protu labāk par visu. Plānoju iegūt akadēmisko izglītību namu apsaimniekošanā un pārvaldīšanā. Nekustamo īpašumu attīstīšanas un pārvaldīšanas jomā profesionāli darbojos jau 10 gadus. Jānostiprina prakse ar teoriju.

J.Jautaiķis: – No dienas, kad sāku darba gaitas uzņēmumā *Doka Latvija*, kas ir Austrijas meitas uzņēmums, tieši vācu valodas zināšanas palīdzēja man virzīties augšup. Tā kā pēdējos vidusskolas gados biju iesaistīts Sv. Annas baznīcas jauniešu aktivitātēs, domāju, ka mana dzīve būs saistīta ar Dievu. Nolēmu studēt Latvijas Kristīgajā akadēmijā sociālo administrāciju. Tur satiku meiteni, apprecējos, piedzima dēls, un plāni mainījās. Pēc diviem gadiem nolēmu paņemt akadēmisko gadu un vēlāk pārtraukt studijas, lai nodrošinātu ģimeni. Bet diezgan ātri sapratu, ka bez izglītības dzīvē tālu netikt. Sāku studēt Rīgas Tehniskās universitātes Būvniecības fakultātē. To pabeidzu, kad biju sācis strādāt un ģimenē bijām pieci.

M.Dadzis: – Strādāt radio – tas bija viens no maniem lielākajiem sapņiem. Tas noticis, pateicoties komunikācijai ar cilvēkiem. Varētu stāstīt daudz par liktenīgajiem cilvēkiem un pavērsieniem. Piemēram, mani pēkšņi uzaicina iesildīt grupas *A-Eiropa* vai *Shake & Bake*. Tā tiek gūta pieredze, jo izaicinājumu parasti pieņemu. Reizēm šķiet, ka neko tādu neizdarīju, bet, ja cilvēki pēc tam jūtas pāris centimetru virs zemes, esmu priecīgs. No tiem, kas priecājas, saņemu enerģijas apmaiņu, neapraķstāmas emocijas. Vienmēr ar apbrīnu esmu klausījies lielo aktieru balsīs, kā viņi runā. Savā balsī neko tādu nesaskatu, bet teksts pa tekstam, un tu esi aprītē un saproti, ka cilvēki izvēlas tieši tavu balsi, lai gan pats tajā neko īpašu nesaskati.

K.Bergholce: – Šķita, ka man gēnos ir ierakstīts, ka jābūt skolotājai. Tad kaut kādā posmā sapratu – varbūt to varu darīt pēc savas būtības, bet tas noteikti nav tas, ko gribu. Tad gribēju būt arhitekte, juriste. Pēc vidusskolas stājos ekonomistos, bet paliku trešā aiz svītras. Pēc tam negāju pat noskaidrot, vai kāds atteicies un esmu tūkusi, jo sapratu, ka tur nemācīšos. Jau biju izlēmusi, ka braukšu uz gadu uz Vāciju pastrādāt. Tur padziļināti iemācījos vācu valodu, tad iestājos vācu filologos un sāku strādāt SIA *Amazone*.

Vai esat piepildījuši savus sapņus vai tomēr sapratuši, ka tie nav bijuši īstie?

Z.Tarasova: – Zināmā mērā piepildīju savu sapni un ... aizbraucu no Kuldīgas. Es mīlu šo pilsētu, Kuldīgā ir fantastiski cilvēki un aura, bet ... diemžēl Kuldīgā ir arī klačas, baumas, aprunāšana, it īpaši, ja neesi tāds kā citi. Rīgā nevienam nav daļas gar to, vai esmu īsa, gara, tieva, resna, par to, kas man mugurā, kāda man frizūra utt. Ejot gadiem, sapņus pārvērtē, un arī dzīves vērtības ir citas. Agrāk man likās svarīgs statuss, nauda, daudz draugu, izklaides, bet šobrīd skaidri zinu, ka vissvarīgākais man ir dots – esmu vesela, man ir fantastiska ģimene, divi labākie draugi un visa plašā pasaule pie kājām, ja vien pati celšos, iešu un darīšu. Lai arī neesmu ieguvusi to, ko gribēja mans prāts, esmu saņēmusi to, pēc kā ilgojās mana sirds.

J.Jautaiķis: – Kopš 2009. gada dzīvoju Kanādā, Kalgari pilsētā, un joprojām strādāju uzņēmumā *Doka*, tikai Kalgari filiālē. Mana karjera ir sasniegusi tādu punktu, ka manas pieredzes dēļ cilvēki nāk pie manis pēc padoma, ieklausās manā viedoklī, un es pats izvēlos, ko daru. Manos pienākumos ietilpst visas rietumu Kanādas lielo, sarežģīto projektu tehniskais atbalsts, un darbā iznāk paceļot un pabūt interesantās vietās. Šī valsts ir milzīga, un manis pārraudzītā teritorija atrodas trīs laika zonās. Ģimenei arī viss kārtībā – dzīvojam, strādājam, bērni iet skolās, universitātē. Šobrīd ģimene izaugusi jau līdz sešiem cilvēkiem, un plānojam vēl kādu laiku palikt šeit, Kanādā.

M.Dadzis: – Man ļoti patīk tas, ko es daru. Bez darba radio, reklāmu ierunāšanas un izgatavošanas vēl spēlēju ballītēs un vadu pasākumus. Vēl ir *Ventas dzirkstīs* – tur darām visu, sākot ar organizēšanu, afišām, atribūtiķu, viesmāksliniekiem līdz kafijas krūzes atnešanai, piemēram, Laimim Rācenājam. Brīvajos brīžos skrienu – tas dod ārkārtīgi lielu enerģiju, ļauj padomāt, izvēdināt galvu, paklausīties dabā, gūt prieku par to, ka varēju noskriet. Vairāki klasesbiedri arī skrien, ar viņiem iznāk satikties maratonos un pusmaratonos.”

K.Bergholce: – Esmu SIA *Amazone* no vienkāršas sekretāres *uzdienējusies* par reģiona vadītāju. Vācu valodas prasme bija noteicošais, kāpēc sāku šeit strādāt, jo tai laikā ar lauksaimniecības tehnikas tirdzniecību noda rbojās Arvis Mikāls, un viņam vajadzēja kādu cilvēku, kurš ļoti labi prot runāt vāciski. Arī šobrīd katru dienu komunicējam ar vācu partneriem par rēķiniem, pasūtījumiem. Šeit šobrīd jūtos ļoti labi. Reģiona vadīšana ir pašā sākumā – tikai no šī pavasara, vēl ir daudz, ko mācīties un kur augt. *Amazone* ir izaugusi līdz 40 cilvēkiem, pievienojušies vēl divi uzņēmumi.”

Kristīne Duļbinka,
1995. gada absolvente

PĀRDOD

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamus skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žalūziju piedāvājums. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (Elvi), tālr. 28378818.

Veikalā *Dagus*, Kuldīgā, Liepājas ielā 51, apjomīgas sieviešu **VIRŠJAKAS**, kleitas, blūzes, bikses, apavi.

SIA *Energoparks* pārdod *Premium* kvalitātes **KOKSKAIDU GRANULAS**. Tālr. 29553245.

Ar piegādi pārdod skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 26544462.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

MALKU – skaldītu un klučos. Tālr. 27811870.

Meža **MALKU**, skaldītu vai klučos, 170 eiro par kravu 6,5 m³. Tālr. 24957247.

Sazāģētu meža **MALKU** klučos, cena 27 eiro/m³. Tālr. 29472837.

Labas kvalitātes pārtikas, lopbarības **KARTUPEĻUS**, var piegādāt. Tālr. 26284210.

Pārtikas **BURKĀNUS** un **KARTUPEĻUS** vairumā un lopbarības kartupeļus (8 centi/kg.) un burkānus (15 centi/kg.) ar piegādi. Tālr. 25349831, 28820618.

Dažādu ziedu **MEDU** Kuldīgā. Tālr. 20305521.

Pārdod dažādu ziedu **MEDU**. Tālr. 20602620.

PĒRK

SIA *Lāses AM* par augstu cenu iepērk **LIELLOPUS** kautsvārā un **CŪKAS** dzīvsvārā. Piedāvājam piemaksas par lopu skaitu. Transports bez maksas. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA *AIBI* iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TELŠUS, JĒRUS**. Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 20238990.

SIA *Valinda* pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

VAJADZĪGI

SIA *Vikotrans* (40103268183) – C1, C kategorijas **AUTOVADĪTĀJI**. Tālr. 26822461.

Darbs **VĀCIJĀ** gaļas kombinātā. Stundas likme 8,85 eiro, nodrošinām dzīvošanu (66 eiro mēnesī). Sīkāk pa tālruni 20227843. SIA *ALMA M* (40003543608, lic. nr. 22/2017).

Meklēju **PĀRDEVĒJU** no augusta vidus līdz septembra beigām. I/U *Jadi* (LV41202015977). Tālr. 26461227.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 27806461.

TRAKTORUS, piekabes, inventāru, vieglos auto. Tālr. 26104984.

Craftwood pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena 1000-10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Atjaunojam taksācijas. Tālr. 26360308.

Pērk **ĪPAŠUMUS** ar mežu, cirsma. Tālr. 27866653.

SIA *Rietumu Enerģija* par paaugstinātām cenām pērk **ŠĶELDOJAMO MATERIĀLU**, gatavu šķeldu, kā arī veic apauguma tīrīšanas darbus. Tālr. 26372598.

Pērk ozola un oša **ZĀGBĀĻĶUS**, ozola un oša kamīnmalku (3 m). Tālr. 29997742.

Briežu **RAGUS**. Tālr. 29886349.

SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsmu atlikumus,
šķeldojamu materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.
☎ **25 622 293 (Āris)**

SIA **LATEIRA**
pērk **CIRSMAS,**
MEŽA ĪPAŠUMUS.
• Palīdz noformēt dokumentus,
• veic cirsmu iestigošanu, dastošanu, novērtēšanu.
Tālr. 63428509, 27020562,
29997742, fakss 63428523,
e-pasts: info@lateira.lv.

DAŽĀDI

AUTOSKOLA *Universāls* rīko 16.08 plkst. 18.00 autovadītāju kursu Skrudas kultūras namā. Tālr. 26446270.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS – STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAU-GUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsmas izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

SIA *Energoparks* tīra **APAU-GUMU**, pērk zarus šķeldošanai, kā arī gatavu šķeldu un skaidas. Tālr. 28813110.

TRIMMERA pakalpojumi. Tālr. 22302300.

Tīra un remontē **AKAS**. Tālr. 27448331.

Tīrām **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

Kuldīgā,
Mederu ielā 8,
pērk
GAILENES,
netīritas
MELLESES.
Vienmēr augstākās cenas.
Tālr. 23220881.

Viss par
reklāmu
Kurzemniekā!
Tālrunis 63324881.

LĪDZJŪTĪBAS

Izsakām līdzjūtību Artūra un Laura Zaueru ģimenēm, mammu, vecmāmiņu, vecvecmāmiņu kapu kalniņā pavadot.

Rudzāti

Esam kopā ar Dagniju Grundbergu un viņas tuviniekiem, mammiņi pavadot mūžībā.

Rudbārzu ev. -lut. draudze

Lai tēva mīlestība paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.

/Z. Vijupe./

Izsakām līdzjūtību Normundam Šimkevicam, tēvu mūžības ceļā pavadot.

SIA Rezerve kolektīvs

Mūžībā aizgājusi
RASMA PRĀMALTE
(20.06.1937. – 09.08.2018.).
Izvadīšana atdriņ,
14. augustā, 12.00 no
Sv. Annas baznīcas kapličas
uz kapiem Skrudā.

Esi mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā
Kurzemnieks
iesniedz ērti
no sava datora

307.lv

ASTROLOGISKĀ PROGNOZE /14.-20. augusts/

Jolanta
Hercenberga,
astroloģe

Auniem uzvirmos sabiedriskā dzīve. Sevis apliecināšana sabiedrībai derīgos darbos ies no rokas. Iesaistīšanās politikā būs ar tālejošām sekām.

Vērši ieguldīs enerģiju, lai uzlabotu dzīvesvietu, iegādātos jaunu īpašumu, stiprinātu ģimenes un dzimtas saites.

Dvīņiem ceļa satiksmē jāiesaistās ar apdomu, jāizvairās no emociju izlēncieniem pie stūres. Vēlams vairāk ieklausīties rados un mazāk bārstīties ar padomiem.

Vēžiem materiālā situācija var pamatīgi sašūpoties, mainot ienākumu gūšanas veidu, pār-

plānojot izdevumus. Tas, vai naudas ir vairāk vai mazāk, norāda, cik pareizi tā tiek gūta.

Lauvas pucēsies uz nebēdu – jauna frizūra, apģērbs un labi pamanāmi, spoži aksesuāri. Saskaņas meklējumi partnerattiecībās vainagosies panākumiem.

Jaunavām jāatceras, ka veselā miesā ir vesels gars. Veselīga pārtika, pozitīva attieksme un pietiekami daudz atpūtas ir labākais, ar ko sevi palutināt.

Svaru plecu, lai uz tā paraudātu, izmantos ne viens vien draugs. Tas var kļūt par Svaru ik vakara rituālu, kurā jāuzņemas mierinātāja loma.

Skorpionu ģimenē valdīs dinamiskums. Ar tuviniekiem var izvērsties īpaši dedzīga diskusija kādā jautājumā, kas saistīts ar vecākiem vai bērniem.

Strēlniekiem virspusēja attieksme pret lietām, cilvēkiem

un notikumiem netiks pieļauta. Lai nebūtu jālabo kļūdas, labāk tās nepieļauj. Visam jāvelta laiks un uzmanība.

Mežāžiem, kuriem jāsavēlc ciešāk josta, darbā un biznesā izeicams atgriezties pie pārbūvētām vērtībām. Tas atjaunos naudas plūsmu Mežāža virzienā.

Ūdensvīriem liels pārdoms un pašanalīzes laiks, kurā tie izvērtē, ko viņi dara tāpēc, ka tā patīk, un ko tāpēc, ka citi tā vēlas, tuvojas noslēgumam. Attiecībās tiks ieviesta skaidrība.

Zivīm pēkšņu, negaidītu notikumu virpulī var rasties jauni mērķi, kuriem tā gatava sekot. Piemērots laiks kādam jaunam projektam.

Čika laiks:

14.VIII 7.37 – 7.57,
16.VIII 10.56 – 11.54,
18.VIII 18.07 – 19.45.

KONKURSS

Tēlotājmākslas spēle

169. kārta

Šis mākslinieks (1728–1779) bija vācu klasicisma gleznotājs un mākslas teorētiķis, dzimis Bohēmijā, mūsdienā Čehijas rietumdaļā, bet ilgu gadu dzīvojis Romā, kur ieņēma Sv.Lūkas akadēmijas direktora posteni, vēlāk darbojās arī Neapolē un Spānijā. Viņš pievērsās galvenokārt reliģiskai, mitoloģiskai un vēsturiskai tematikai. Mākslinieks darinājis arī portretus, no kuriem nozīmīgākie ir tie, kuros ir tuvi cilvēki. Tajos patiesi un reāli attēlota portretējamā personība un individuālā savdabība.

Atbildes gaidām līdz 15. augusta 11.00: *Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

168. kārtas atbilde: Sandro Botičelli. *Venēra un Marss ap 1485. gadu.*

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Agnese Reķe, Guntis Obodņikovs, Ingars Neimanis.

VĀRDA DIENAS

No 13. līdz 19. augustam

- 13. Elvīra (1558), Velga (1199), Rēzija (439)
 - 14. Zelma (407), Zemgus (50), Vīrma (11)
 - 15. Zenta (1589), Dzeldē (3), Zēlda (26)
 - 16. Astra (942), Astrīda (1819)
 - 17. Vineta (2806), Oļegs (9899)
 - 18. Liene (5525), Helēna (1888), Elena (1965), Ellena (15), Liēna (434)
 - 19. Melānija (987), Imanta (83)
- Populārākie: Liene un Oļegs.**

Diena, kad justies īpašai

VELGA PIGEVIKA, veikala Tīne īpašniece:

– Piedzimu Rīgā, un, kā mammīte stāstīja, tajā laikā bijis modē bērniem likt trīs vārdus. Tā arī es tiku pie vairākiem, kurus esot izvēlējis tētis. Manā dzimšanas apliecībā rakstīts: Velga Vizma Ingrīda. Kad saņēmu pasi, divus pēdējos atmetu. Kaut kā nesadraudzējos ar tiem, bet vārds Velga ir manējais, to jūtu. Reizēm šķiet tāds vēsāks, cilvēki, mīļāk saucot, to loka Velgucis vai Veldziņa. Vārda diena vienmēr tiek svinēta, kur tad bez tā vasaras laikā! Tad pārtopu par puķu meiteni. Jaunībā saņemto puķu skaits sniedzies līdz pat vairākiem simtiem. Dēli, mazi būdami, skatīja un lika gladiolas spainī. Tagad ziedu skaits ir pieticīgāks, bet tā vienmēr ir mana diena, kurā jūtos īpaša. Dzīvoju ar labu noskaņu dzīvē. Man ir labi kaimiņi, kolēģi, dēli, vedeklas, mazbērni, kuri mani mīl un kurus es mīlu.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 13. AUGUSTĀ

Dienas garums – 15 st. 23 min.
Saule lec 5.46, riet 21.09.

Naktī +16°...+17°

Z
R → A
D
2-4 m/s

Dienā +16°...+20°

Z
R → A
D
3-5 m/s

RĪT, 14. AUGUSTĀ

Dienas garums – 15 st. 19 min.
Saule lec 5.48, riet 21.07.

Naktī +15°...+18°

Z
R → A
D
2-3 m/s

Dienā +18°...+19°

Z
R → A
D
3-4 m/s

REPORTĀŽA

(Sākums 1. lpp.)

Krīt Kuldīgas pusmaratona rekords

Par to parūpējās viens no labākajiem Latvijas skrējējiem Dmitrijs Serjogins, kļūstot par Kuldīgas pusmaratona (21,0975 km) uzvarētāju ar rezultātu 01:06:15.

Bērnu skrējieni.

„Jūtos mazliet pārsteigts par labo iznākumu, jo uzvaru liku ziemas sezonā,” pēc finiša sacīja Dmitrijs Serjogins.

Dzirdināšanas punkts.

Skrējēji dodas distancē.

IDEĀLS LAIKS, BAUDA SKRIET

„Mana taktika bija pārbaudīt savu fizisko sagatavotību, to, vai esmu gatavs skriet tempā, kādā veicu distanci,” Kurzemniekam sacīja D.Serjogins (Līvānu VK/Baltais/Asics/Mārupe). Viņš Kuldīgas pusmaratonā uzvarējis arī 2014. un 2016. gadā, bet pērn bijis ceturtais. Aiz skrējiena līdera ar rezultātu 01:07:35 finišēja pērnā gada Kuldīgas pusmaratona uzvarētājs Valērijs Žolnerovičs, viņam šoreiz sudrabs. Bronzas godalgu izcīnīja Kristaps Kaimiņš (01:09:47). Tūdaļ aiz gada pjedestāla – ceturtais – bija kuldīdznieks

Kristaps Bērziņš (01:11:31). Sievietēm uzvarēja Lelde Neimande (01:22:33), otrā Baiba Šņoriņa (01:23:31), bet trešā Kitija Valtere (01:24:28). L.Neimande Kurzemniekam sacīja: „Skrējieni pagāja ātri, palīdzēja laika apstākļi, uzmundrinājums no līdzjutējiem.” Šajā distancē S50 grupā par uzvarētāju kļuva turlavniece Ludmila Joce, otrā – cita turlavniece Džanita Freija.

Savukārt ēdolniece Sandra Ēķe kopā ar meitu Elzu skrēja 5,27 km. „Šī ir ceturrtā reize, kad piedalāmiē Kuldīgas pusmaratonā. Pērn skrējām 30 grādu karstumā, bet šogad

laika apstākļi ir ideāli.”

10,5 km skrējienā vīriešiem ātrākais bija Reinis Hartmanis (00:33:10), bet piektais – turlavniece Dainis Stepe. Sievietēm līderes gods Karīnai Helmanei-Soročenkovai (00:37:42). Tautas skrējienā (5,27 km) pirmais bija Artūrs Niklāvs Medveds (00:16:08), sievietēm – Amanda Valtasa (00:19:09), bet astotais vīriešiem – vēl viens turlavniece Āris Brantevics.

TURPMĀK – VAKARPUSĒ

Pusmaratona trase vijās cauri pilsētai, skrē-

jiena dalībniekiem ļaujot apskatīt skaistākās vietas. Starts un finišs notika Pilsētas estrādē. Sacensības sākās ar mazuļu rāpošanu, bērnu skrējieniem vairākās grupās, bet pēc tam bija 5,27 km, 10,5 km un pusmaratons.

„Mums paveicās ar laiku, tas ir perfekts skriešanai: nespīd saule, nelīst lietus, bet gaisa temperatūra 22–23 grādi. Saņēmām no dalībniekiem atzinību par sacensību laiku, tāpēc arī turpmāk tās rīkosim vakarpusē,” teica viens no organizatoriem Ivo Solomahins.

Inta Jansone
Aivara Vētrāja foto

AICINĀM UZ WÜRTH VEIKALA ATVĒRŠANAS SVĒTKIEM

KULDĪGĀ, VIRKAS IELĀ 19 17. AUGUSTĀ

PRODUKTU DEMONSTRĀCIJA, IZDEVĪGI PIEDĀVĀJUMI UN CIENASTS VISAS DIENAS GARUMĀ!

ĪPAŠIE VIESI - SKANDI MOTORS LIEPĀJA JAUNI NISSAN UN HYUNDAI AUTO, TESTA BRAUCIENI UN LABI PIEDĀVĀJUMI!

GAIDĪSIM CIEMOS!